

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-231-0026

Dato: 19. april 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 162 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love. (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 11 af 25. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Klaus Hækkerup (S).

Troels Lund Poulsen

/ Lene Skov Henningsen

Spørgsmål 11: Skal bestemmelsen om, at produktionskapaciteten er på højst 6 kW pr. husstand forstås således, at hvis f.eks. 20 almennyttige boliger eller 20 andelsboliger etablerer et fælles anlæg for forsyning med vedvarende energi på 120 kW, vil de ikke være omfattet af bestemmelserne om betaling af nettoforbruget?

Svar: Den politiske aftale omfatter alene en udvidelse af solcelleordningen til også at omfatte andre små private VE-anlæg, således at ejere af disse anlæg får mulighed for at ”lagre” elektricitet på elnettet i lighed med den gældende ordning for små solcelleanlæg. Dermed er der ikke sket ændringer i vilkårene for lagringen eller øvrige forhold omkring ordningen.

Der er derfor ikke ændret på den retstilstand, der er skabt ved Skatterådets afgørelse fra 2008, hvor det blev bekræftet, at afgiftsfritagelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, på de vilkår, der i øvrigt er nævnt i bestemmelsen, også omfatter et solcelleanlæg, der tilsluttes en elinstallation (afregningsmåler for ejendommen) i en ejendom, der består af flere lejligheder (husstande), uanset den samlede effekt er større end 6 kW, hvis effekten opgjort pr. lejlighed (husstand) i ejendommen ikke overstiger 6 kW. Det var forudsat, at der ikke for nogen af lejlighederne (husstandene) var tale om nettoproduktion af el fra solcelleanlægget. Der var ikke i hverken lov eller forarbejder stillet krav om, at installationen skulle være specifik for den enkelte husstand.

Solcelleanlægget kan tilsluttes en for ejendommen (og dermed for alle husstande) fælles afregningsmåler med henblik på måling af elproduktionen fra solcelleanlægget. Den enkelte lejligheds elforbrug vil bestå af elektricitet fra solcelleanlægget og af elektricitet fra det kollektive elforsyningsanlæg. Solcelleelektriciteten bliver målt samlet og fordelt forholdsmæssigt på de enkelte lejligheder.

Derfor kan almennyttige og andelsboliger godt etablere et fælles anlæg med en kapacitet op til 6 kW gange antallet af boliger i foreningen. Dog forudsat, som i Skatterådets afgørelse, at der ikke for nogen af husstandene er tale om nettoproduktion af el fra anlægget.